

הדלקת נרות: 16:03

צאת שבת: 17:15

מוצ"ש לר"ת: 17:48

זמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

סוד האהבה

במאמרים הקודמים טיפלנו במכת הגירושין, והגענו למסקנה חד משמעית - גירושין אינם אופציה!!!

האופציה והברירה היא: "רְאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ". עוד למדנו, שהסטרטור של האהבה הוא 'הכרת הטובה'.

במאמרים הבאים נגדיר את המושג אהבה במספר אופנים. אך לפני שנברר מהי האהבה, נשאל שאלה יסודית יותר - בשביל מה צריך להתחתן?

בדור שלנו, דור שנות האלפיים, רווקים דוחים את זמן החתונה ומאריכים את ימי הרווקות שלהם כאילו שאין להם רצון להתחתן.

היה לי חבר לא-דתי ושמרני. יום אחד, אחרי תקופה שלא ראיתיו, פגשתי אותו באקראי. החלפנו ברכות ושאלתי אותו: מה שלומך, יש חדשות?

והוא השיב: אני מרוצה. וסיפר: יש לי חברה, ואני גר איתה בדירה שכורה כבר 4 שנים, כלכלת הבית ממומנת על ידי שנינו במשותף ובשווה, ויש בינינו הרמוניה, ואהבה. שאלתי אותו: אתה באמת אוהב אותה? והוא ענה לי מיד: בוודאי שכן.

הצעתי לו לקדש אותה לאשה כדת משה וישראל. ורמי הקשה: בשביל מה להתחתן? מה רע לי כך? מתאים לה להיות איתי... בבקשה, לא מתאים לה שתלך. מתאים לי להיות איתה... אני איתה, לא מתאים לי אני לוקח אחת אחרת.

ואני שואל אתכם קוראים יקרים, האם יש לכם תשובה חילונית לשאלתו של רמי? איך נגרום לרמי לשאת את החברה שלו לאשה?

לפניכם מספר תשובות שקיבלתי, והערותיי בצדן:

- ללדת ילדים. לצערנו הולדת ילדים אפשרית גם בלי להתחתן כדת משה וישראל. למשל: אם פונדקאית, נישואין אזרחיים, ידועה בציבור וכו'.
- מחויבות אישית ורגשית. אל תפחידו את רמי שלנו, כל חייו הוא בורח ממחויבויות.
- שהיא לא תברח. וכי אשה נשואה לא בורחת? כמה וכמה נשואות ברחו, והבעל נשאר לבד עד היום. חתונה אינה הבטחה שהאשה לא תברח.
- בגלל האהבה. רמי שלנו עכשיו אוהב אותה, ולא מסוגל לחיות בלעדיה. מי מתחייב שהנישואין יוסיפו אהבה?

למעשה, השאלה של רמי נוגעת לכולנו. אמא יקרה, כשהילד שלך ישאל אותך: אמא, למה התחתנת עם אבא? את תאמרי בלבך שזו בדיקת השאלה של רמי. אם כן, נשאל את עצמינו בשביל מה בכלל התחתנו?

העולם המתירני, שבו הכל מותר, לא מציע תשובה לשאלה זו. רמי, שחי חיי מתירנות, צודק לשיטתו. זאת ועוד, עם טענות של: בא לי, מתאים לי, מתאים לה וכו' אי אפשר להתווכח. אז למה בכל זאת צריך להתחתן? (בתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

בית דין של מעלה

"וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו: אֲנִי יוֹסֵף, הַעוֹד אֲבִי חַי? וְלֹא יָכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנֵיָו - נִשְׂיָם לֵב לַעֲבוּדָה מַעֲנִינִת. כְּשִׁיּוֹסֵף אָמַר "הוֹצִיאוּ כָל אִישׁ מֵעַלְי" זֶה נֹאמַר בְּלִשׁוֹן מִצְרַיִת. וְעַד לְרֹגַע זֶה מִמַּשׁ הָאֲחִים הָיוּ בְּטוּחִים שֶׁיִּצְבַּע לִפְנֵיהֶם מִצְרֵי רִשָׁע שֶׁמַּעֲלִיל עֲלֵיהֶם עֲלִילוֹת וּמַתְעַלֵּל בֵּהֶם לֹא צוֹרֵךְ.

זאת ועוד, כשיוסף היה מדבר אליהם היה זה במצריית הרוטה, כאשר עינינו מוסתרות קצת על ידי הכתר. והיה לו זקן. האחים לא חלמו ולא שיערו שיוסף אחיהם הוא זה שעומד מולם. והנה יוסף מוריד לפתע את הכתר, והאחים רואים פנים מוכרות. והוא פונה אליהם בלשון הקדש ואומר "אני יוסף, העוד אבי חיי?". הגילוי המפתיע גרם לכולם לאבד את כח הדיבור עד שפרחה נשמתם והקב"ה הוריד טל של תחיה כדי להחיות אותם. ודיבורו של יוסף נחלק לשניים: "אני יוסף", "העוד אבי חיי?". וכן כתוב במדרש רבה 'אבא כהן ברדלא אמר: אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה ... יוסף קטנן של שבטים היה, ולא היו יכולים לעמד בתוכחתו, שנאמר: "וְלֹא יָכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנֵיָו". לכשיבוא הקדוש ברוך הוא ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא ... על אחת כמה וכמה! ע"כ.

כדי להבין מאמר זה עלינו להקדים הקדמה. לעתיד לבוא כשהקב"ה ישפט את העולם, וכל אחד ואחד לפי מעשיו, יהיו שני ימים, יום הדין, יום התוכחה. יום הדין פירושו שידונו כל אחד אילו מצוות ואילו עבירות הוא עשה. יום התוכחה יתנו לאדם לתרץ את העבירות שעשה ועל כל תשובה שהוא יתן יראו לו שהוא עשה ההיפך ממה שהוא אומר ויוכיחו אותו על פניו.

לדוגמה: ישאלו למה לא נתת צדקה? והוא יענה שלא היה לו... יראו לו שבחיי חיותו, היה לו מספיק כסף לתענוגות ולבילויים, ולצדקה לא? ואם ישאלו למה ביטלת תורה והוא יענה שלא יכול היה ללמוד כי אשתו משלה בו והיא זו שקבעה בשבילו, יראו לו שבחיינו כמה וכמה פעמים כשהוא כעס עליה צעק ואמר 'אני הקובע'. ויחזרו וישאלו אותו נו... אז מי הקובע? יוצא מכאן שעל כל טענה שאדם יטען יוכיחו אותו על פניו והבושה תהיה גדולה ועצומה. ואולי קשה יותר מיום הדין.

הגאון הרב יעקב סופר שליט"א כבר אמר שאם אדם חושב שיש לו מה לענות לפני בית דין של מעלה ויש לו הרבה תשובות שידע שעל כל טענה שיאמר יראו לו שעשה ההיפך. לכן במקום לחפש תשובות כדאי שנעשה תשובה!

נחזור ליוסף. כשיוסף התגלה, הוא אמר לאחים שני דברים: "אני יוסף", "העוד אבי חיי". "אני יוסף", זה כנגד יום הדין. ברגע שיוסף אמר להם את שתי המילים הללו התבררה טענתם של האחים למפרע. וברגע אחד כל התמונה התבהרה להם. מדוע קרא להם מרגלים, למה אמר להביא את בנימין, כיצד ידע להשיב אותם לפי סדר אימותיהם וגילם. ולמה שם את הגביע דווקא באמתחת בנימין וכו'. ומחמת זה נבהלו ופרחה נשמתם, והקב"ה החיה אותם עם טל של תחיית המתים.

וחזר ואמר להם "העוד אבי חיי"? זה כנגד יום התוכחה. לכאורה השאלה הזאת מיותרת שהרי יהודה דרש לפני יוסף ומזכיר כמה פעמים שאבא חי ואבא זקן ואם בנימין לא יחזור הוא יצטער מאד, אז מדוע יוסף שואל זאת? אלא הכוונה היא שאמר ליהודה ולהם, אתם אומרים אבא מסכן אבא זקן אבא יצטער, וכשמכרתם אותי, מדוע לא חשבתם שאבא מסכן ואבא זקן ואבא יצטער?! ומחמת הבושה שוב פרחו נשמתן והקב"ה החיה אותם שוב עם טל של תחיית המתים.

אפשר לפרש עוד ולומר שהתוכחה של יוסף היתה על דרך ההכחשה. כלומר, שאמר לשבטים אתם התרגלתם לשקר ולהטעות אפילו את אבא, ועכשיו אתם אומרים לי את האמת? ומי אמר שכעת אתם דוברי אמת? ולכן שאל "העוד אבי חיי".

שבת שלום ומבורך - אבנר קוואס

בדואי מהמדבר נכנס לתוך מונית בלונדון. באמצע הנסיעה ביקש הבדואי: "תכתבה בבקשה את המוזיקה. לפי הדת שלי אסור לשמוע רדיו. כי בתקופת הנביא לא היה מוזיקה. ובמיוחד לא היה מוזיקה מודרנית. שזה אב החטאים!" והנהג כיבה את המוזיקה ולאחר כמה דקות עצר את הרכב ופתח לבדואי את הדלת. הבדואי: "מה אתה עושה?" והנהג: "בתקופת הנביא לא היו מוניות. לך תחכה לגמל!"

בדיחה

הענשה בגילאים קטנים

עד כה למדנו על הענשה בגילאים 5 ומעלה. פעמים רבות נשאלתי כיצד מענישים ילדים בגיל שנתיים, שנתיים וחצי ושלוש. באופן כללי כמעט ולא צריך להעניש בגילאים הללו מפני שהילדים עדיין בגדר תינוקות. קשה להעביר מסרים דרך עונשים בגילאים כאלה ולא תמיד הם יבינו למה אנחנו מתכוונים. לכן יש להמנע מעונשים, ולהשתדל להסיח את דעתם ולבלבל אותם. אמרנו שכשילדים מציקים אחד לשני, הרבה פעמים הדבר נובע משעמום או מקנאה. את הילדים האלה צריך להעסיק כדי שלא יגיעו לחיכוך ביניהם, ואנו ההורים לא נצטרך להתלבט אם להעניש או לא. כאשר אנחנו יודעים שילד מסוים מציק יותר, ניתן לו יותר מטלות, כגון - בוא לעזור לאמא להכין סלט או תביא לאמא את המלפפונים מהמגירה ותביא לי גם עגבנייה. במטלות כאלה אנו מעייפים אותו ומעסיקים אותו ומסיחים את דעתו מלהציק. ואז לא צריך להעניש. אפשר גם לעקוף את ההתמודדות של ההורים עם ילדים בגילאים האלה. כמו להרחיק אותם לחפצים בגובה נמוך. אמרה לי פעם אמא אחת: יש לי בסלון ספרייה, והמדף הכי תחתון נמצא בגובה שהילד יכול להגיע. הוא זורק את כל הספרים שבמדף על

הרצפה, ואני רוצה לחנך אותו שלא יגע בספרים... אמרתי לה: הקרב אבוד, את תיכנסי איתנו למתחים וכעסים ועונשים מיותרים. כדאי לעקוף את הבעיה ולבטל את המדף הנמוך ולהניח את הספרים על מדף יותר גבוה. הורים יקרים! עלינו להקטין את העימותים איתם, שגורמים לנו לכעס מיותר, וסוחטים אותנו נפשית ורגשית. פעמים רבות אנו ההורים קונים רהיטים יפים ועדינים ובצבעים בהירים כדי ליפות את הבית. אבל אנחנו שוכחים שיש בבית ילדים קטנים, והבית אינו מוזיאון. הילד מטבעו מטפס על הספות וגורר את הכיסאות וגם מפיל חפצים. לכן, בתקופה שהילדים עדיין קטנים, לא כדאי לרכוש את הרהיטים הכי חדשים והכי עדינים ובצבעים בהירים, כדי שלא נצטרך לצעוק עליהם כל היום ולצאת מהכלים. זאת ועוד, בארונות המטבח ולפעמים גם בסלון ישנן ידיות שנגישות לילדים. הם פותחים וסוגרים את הדלתות 'ומפנים' את החפצים. במקום להתרגז ולצעוק יום שלם, אפשר למנוע את פתיחת הדלתות על ידי אזיקונים מיוחדים שרק ההורים יודעים איך לשחרר אותם. ואם כל מה שאמרנו לא עזר, ובכל זאת צריך להעניש אותם, כמובן שהדבר יעשה ברכות ולא מתוך כעס וזעם. אפשר להושיב את הילד בפינה או לשים אותו בחדר, אפשר גם לגעור בו אם הוא השחית דבר או הכה באכזריות, ולעשות פנים כועסות באותה שעה, כדי שהוא יבין שהוא עשה מעשה לא טוב.

סיפור לשבת

עמידה בניסיון ושכרו

הרב גרוזמן, מרצה בארגון 'ערכים', נפגש עם חברו משכבר הימים החקלאי, אשר סיפר לו סיפור מפעים זה: "לדאבוני ליבי, עקב הוצאת אבד לי כל היבול החקלאי, שכה ציפיתי לו ותליתי בו תקוות רבות. בדקתי את החשבון שלי ונדהמתי לגלות, שסך כל חובותיי מגיע לחמישים וחמישה אלף שקל. ידעתי, כי אני מרושש ועלול להגיע לפשיטת רגל. אט אט ניסיתי לערוך תרשים של החזרת חובות וראיתי, כי מצבי חמור מאוד. על מנת להשכיח את צערי ואת מרת נפשי החלטתי לצאת מן הבית כדי להשתתף בחתונה של ידיד שעמדה להתקיים באחד האולמות שבעיירה הסמוכה. נסעתי לשם, החניתי את רכבי בחיפזון ומיהרתי לצאת כדי להגיע לאולם מבעוד מועד, אך הופתעתי לראות, כי על כנף המכונית, שחנתה לימיני מונח תיק צד גדול. הרמתי את התיק ונדהמתי מכך שהיה כבד מאוד, כאשר פתחתי אותו ראיתי חבילות של שטרי כסף. ללא מחשבה יתירה פתחתי את דלת המכונית שלי, והשלכתי את התיק על הרצפה, נעלתי את הדלת ומיהרתי לחופה. בתום החתונה חזרתי למכונית. ראיתי אדם ניצב בסמוך למכונית, עליה היה מונח 'תיק המטמון', והתנהגותו נואשת. הוא היה אחוז דאגה. שוטר, שעמד לידו, ניסה לעודד אותו ולהרגיעו. התברר שלפני עמד 'בעל האבידה' עצמו, אשר סיפר כי מעסיקו, בעל תחנת דלק מפורסמת, נתן בידו את פדיון היומי כדי שיפקידנו בבנק. הוא עצמן אינן זוכר, היכן הניח את התיק וכיצד נעלם. ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "מה היה סכום הכסף שבתיקי?" - "חמישים וחמישה אלף שקל" השיב, למרבה הפלא... לרגע חשבתי בליבי, שמן השמיים זימנו לי את המטמון, כדי שאשלם את חובותיי ואחלץ מן המצוקה, ואף חשבתי, כי מן הראוי שאתעלם מן האיש ומבעייתו ואנהג בתבונה: 'מציאה הבאה לידך אל תחמיצנה!' אך מצפוני הורה לי אחרת, הבנתי כי איטיב עם עצמי אם לא אבנה על חורבנו של הזולת. קראתי לאיש פתחתי את רכבי והחזרתי לו את רכושו". כאן עצר החקלאי לרגע, הביט סביבו ושאל אותי: "האם אינך חושב, שנהגתי שלא כדון? האם לא הייתי שוטה, כשהחזרתי לו את התיק? הן

זימנו לי את הכסף מן השמיים, האם לא רצו שאקח אותו?!" ניסיתי להעמידו על טעותו ולהסביר לו את ההלכות העוסקות בחפץ שהונח - ולא אבד, וכן, אף אם התיק היה אבוד ולא מונח - היה מחובתו להכריז על האבידה ולמצוא את בעליה, שכן יש סימנים מובהקים וניתן למצוא את הבעלים. בסיום, החמאתי לו על התנהגותו הישרה ועל העובדה, שהצליח לעמוד בניסיון כזה קשה. לאחר כשנתיים נפגשנו שוב, היה זה בסמינר לתודעה יהודית, שאורגן על ידי אחת התנועות העוסקות בהפצת היהדות. החקלאי קידם את פני במאור פנים ובשמחה. הכיפה שהיתה על ראשו נראתה כמונחת שם באופן קבוע, ולא כמזדמנת, ציציותיו השתלשלו החוצה וכל כולו - שומר תורה ומצוות. הוא הזכיר לי את אותו מעשה, ואמר: "בוא תשמע את סופו של המעשה. מצבי הכלכלי הלך והידרדר, והגעתי עד פת לחם ממש. את חובותיי לא יכולתי לפרוע. נאלצתי מחוסר ברירה להעמיד את אדמותיי למכירה. שלוש מאות אלף שקל היה המחיר המקסימלי, שהמודדים המתווכים והשומאים העריכו שיהיה ניתן לקבל תמורת הקרקע. היה זה מחיר טוב, וחיכיתי בסבלנות עד שיימצא לקוח שיהיה מוכן לשלם מחיר כה גבוה... אך מה עשה הקב"ה? גרם להפצת שמועה כי האזור שבו מצויה הקרקע עומד להחליף את ייעודו מקרקע חקלאית לקרקע עירונית. בין לילה קפץ המחיר, וכעבור ימים אחדים מכרתי אותה בשלוש מאות חמישים וחמישה אלף שקל. חמישים וחמישה אלף מעל למחיר המקסימלי שעריכו. כעבור זמן קצר התברר שהייתה זו שמועת שווא. אלה שתיכננו את שינוי היעוד של האיזור חזרו בהם בגלל לחצם של ארגונים ותנועות חקלאיות והמחירים חזרו למה שהיו. כעבור חודשים אחדים, שבתי ורכשתי את אדמתי, לאחר שהחליפה מספר בעלים, ושילמתי עבורה שלוש מאות אלף שקל בלבד. נותרו בידי חמישים וחמישה אלף שקל עודפים, אשר אפשרו לי לשלם את חובותיי ולהיחלץ ממצוקתי..." הקב"ה מזמן לנו ניסיונות על כל צעד ושעל, אך יצר הרע מתעתע בנו ומנסה להניא אותנו מדרך הישר. אדם הזוכה לעמוד בניסיון, שכרו מובטח, והוא עולה ומתעלה במסילה העולה בית א-ל...

(פניני עין חמד)

כספא 2018
ארכיון ביתנו החכם
 כראשית הרב אבנר קוואס שליט"א
 מה אבנר על פתיחת קו האינטרנט השלילי
 כאלף * 9421
 בחוליו +972-796990699
 0552-766-799
 שירות ייעוץ והכוונה בכל התחומים

לקבלת סרטונים, ניוזלטר וזמני הרצאות בנושאי זוגיות וחינוך ילדים מאת הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להצטרף לקבוצת ה WhatsApp להצטרפות לחצו כאן הצטרפו עוד היום!

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון
0552-766-799